

Алтернативни наслов овог текста могао би да гласи – „да ли би и шта актуелна српска власт могла да изуче као поуку из догађаја у Подгорици?“

На први поглед, разлике између два случаја су огромне. А најважнија је та да је Ђукановићев режим на власти већ четврт века, док је Вучићева влада, формално гледано, ових дана прославила тек годину и по дана, односно нешто више од три године од како је Александар Вучић постао фактички најмоћнији човек у држави. Другим речима, чак и да не постоји ништа друго спорно, већ сама дужина боравка на власти представља проблем за Ђукановића и буди подозрење у погледу природе тог режима. С друге стране, Вучићева владавина је још релативно краткотрајна – при чему он различитим техникама (ванредни избори, реконструкције) ствара утисак као да је још и млађа него што стварно јесте.

Премда се последњих месеци почело стидљиво говорити и о неким стварима везаним за Вучићево окружење (послови Сенише Малог, афера „ветропарк“, улога кума Николе Петровића...) о Ђукановићевим аферама, пословима, фамилији и кумовима нашироко се прича и пише већ годинама, како у Црној Гори, тако и у региону. Коначно, није без значаја ни то што Ђукановић против себе ипак има једну релативно снажну и релативно сложну опозицију (или макар њено језгро), као и неколико најутицајнијих медија у земљи, док је у Србији тешко рећи ко је слабији и у горем стању – да ли медијска или политичка опозиција.

Али постоје и неке интересантне аналогije и структурне сличности. Као прво, и Вучић и Ђукановић су до апсолутне власти дошли неком врстом „дворског пуча“ унутар ДПС-а, односно СНС-а, па су тек након тога, ту своју власт ретроактивно легитимисали на изборима. Као друго, обојица су у политику ушли млади и обојица су у већ поодмаклим годинама доживели неку врсту „просветљења“ и за 180 степени обрнули свој политички ћурак. Обојица су склони ауторитарним решењима и имају таленат и навику да моћ селе са собом, независно од функције на којој се тренутно и формално налазе. (И обојица имају „аполитичног“ и пословно врло успешног брата.) Коначно, обојица су свој политички успон почели као српски националисти (један леве, а други десне провенијенције) – и обојица су у неко доба схватили да им је много паметније и исплативије да потпуно промене плочу.

Аца и Мило или „очи у глави“

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 04 новембар 2015 19:34

Аца и Мило или „очи у глави“

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 04 новембар 2015 19:34

